

Honzík - Brontosauři

C Ami G C

1. Prsty otlačený od řemínků, náplast na patách,
prach až pod víčkama, sluncem znavený,
čekaj' na nádražích na lavičkách,
až pojede jim ten správněj vlak.
2. Šátky na krku a širáky a páry těžkejch bot,
podle doby název pionýr či skaut,
co je po jménu, chtěj' na chvílku
si vlastní život do svejch rukou vzít.
- R: Přišli zpívat jen a hrát,
trochu si postěžovat, že se jim moc stejská,
že tak strašně máme práce,
že už nezbyvá nám na ně vůbec čas.
3. Vážný, až by člověk brečel, čelem do zdi narážej',
potom s natlučeným nosem zase dál,
s léty mnohý člověk pochopí
a radši zapomene to, co tolik chtěl.
- R: C Ami G C